

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.
PREȚUL:
Pe $\frac{1}{4}$ de an 3 coróne
Pe $\frac{1}{3}$ de an 6 > Pentru România și
Pe un an 12 > străinătate, un an 20 fr.

Căsătorii moderne.

El: — O, cât de frumoasă e viața când poți privi la apus de soare, alătura de o ființă iubită.
Ea: — Da, în adevăr trebuie să fie frumoasă.

Dela Cluj.

— Impresiū dela balul univrsitarilor. —

Dragă Vultur-bacsi!

Voī să-ți dau dovadă că noi sërmanele femeī nu sīntem atāt de rele precum ne-aū scos veste și că nu numai promitem ci și ținem promisia. Ți am fost promis mai săptămīnile trecute că la vremea sa îți voi raporta despre reușita balului, impresiile mele și altele, și-acum imi țin vorba

Când am intrat în sala spațioasă de bal mă miram de mine cum de nu simt o emoție mai adīncă, cum de

nu sīnt tot atāt de mișcată ca la *primul* bal, când am purtat *prima* rochie lungă... O, câte iluzii ne facem până sīntem încă fete mici! Ce fericire supraomenească zăriam în purtarea unei rochii lungi și în promisia părinților noștri că la procsimul bal și noi vom lua parte... poate ca tinerii în prima țigaretă și în prima ceașcă de cufea neagră ce-o pot consuma în cafenea fără să se teamă că-ī vĕd profesorii...

Dar să revin la obiect.

Nu ți-am fost spus prea mult, când în rīndul trecut îți prezisesēm că balul va reuși de minune. A și reușit ca puține alte baluri! Cum nu, când e vorbă acum pe la noi de trei logodne puzē la cale cu acest prilej. Trei logodne! Nu-ī reușită minunată? Trei părechī fericite, trei mame scāpate de grijī și — o droaie de creditorī, ce zimbesc vesel...?

Publicul a fost distins. Din toate părțile, firește în locul întii dela noi. Și ce animație, ce ochi aprinși, ce schimb vesel de glume...! O conversație trebuie să-ți și amintesc.

O mamă îi da fetișoarei sale lecții cum să se poarte.

— Grijī, draga mea, să nu prea crezi tinerilor. Ei te imbată cu vorbe frumoase! Și dacă vre unul îți va cere să-ī dai o floare dela piept s'o păstreze drept suvenire, să n'o faci, căci nu se cuvine.

— Și dacă n'o să-mi ceară, să-ī dau? Se cuvine s'o fac? — o întrebă fetița roșind până la urechī.

O, așa eram și noi când ne duceam la balul întii, o leacă naive și-o leacă încrezute...

Dansul a durat până în zorī de zi. Credeam și speram să nu se sfīrșiască în veci, dar așa-ī întocmită lumea! Toate se sfīrșesc odată, cum se sfīrșește acum și raportul prietinei d-tale

Ciocănitoea.

N. B. Secret!! Să n'o spuī la nime: La una dintre cele trei logodne și eu am rol activ! Veī veni la nuntă, nu?

Adresa potrivită.

— Ei, domnule căpitan, și mulți ți-aū gratulat pentru noū-născutul d-tale?

— Ași! Toți noū-născuții i-aū gratulat pentru tatăl seū.

Rafinat.

Birtașul (în culinā): — Cum, șese fire de spargă lingă fiecare friptură?

Bucătăreasa: — Atâtea am dat doară tot d'auna.

Birtașul: — Da, iarna, dar primăvara dăm numai patru, ca mușterii să crează că-ī proaspetă.

Profund.

(Dintr'un discurs): ... Lucrul de căpetenie rămâne cu toate aceste ca bărbatul corespunzător să se iviască pe scenă în vremea corespunzătoare, căci ce-ar fi ajuns spre p. Columb, dacă din întâmplare s'ar fi născut numai *după* descoperirea Americii?

Bucurie scurtă.

— Mario, Mario!

— Mē rog, doamnă!

— Du pălăria asta la doftorița din vecini dar grăbește, nu cumva să ese din modă.

Recunoscătoare.

Unchiul: Să știī dar, dragă nepoată, că azi am fost la notar să-mi fac testamentul. Tu ești moștenitoare a averii mele.

Nepoata: O, dragă unchiule, în schimb am să-ți fac o immormēntare de clasa întie!

Maî isteţ.

Unchiul: Ai jucat dară cu Ghiţă în patru mâni pe pian. Care dintre voi e maî isteţ?

Nicu: Eă!... eă totd'auna sfîrşesc înaintea lui.

Orăşanul.

— Brr! Ce frig e aici la voi în Căneni.

— Da, avem 17%.

— Al naibii! Ştii că-î colossal pentru un sat atât de mic?

După consultaţie.

Medicul: Nevasta d-tale trebuie să petreacă negreşit două luni în o baie de mare.

Bărbatul (desperat): O doamne, eram pregătit la toate, dar la asta — —!

S c a l ă.

— Am auzit, frate, că te-ai logodit.

— Da.

— Şi ce fată ți-ai ales?

— E frumoasă, cultă și bogată.

— O, dar atunci de jumătate e inger!

— Nu-î vorba, e însă orfană...

— Cum, și orfană? Dar atunci e un inger întreg!

POEZIE ȘI PROZĂ.

— Eî, las, dragă nevestă, o să ne meargă și maî bine. În calte vom cunoaște și noi poezia lipsei.

— Ştii, la adecă lipsă poeziei mî-ar plăcea maî mult.

Gluma lui Cula.

Cula cîroiu se întorcea în satul seă. Îmblasă multă țară și grăbia acum să-și revază boreasa și dancii mărunți, când uite! ajunsă la marginea unui părău și nu putu trece deoarece apa dusesă puntea și de altminterlea putrezită.

Cula căută în sus și jos să vază de nu va putea zări vr'o punte, dar înzădar.

— De, ce să mă fac? — se întrebă Cula. — N'am încătrău, trebuie să încerc să sar peste apă. — Doamne, dumnezeule, ajută-mi să sar si am să-ți mulțumesc! — se rugă apoi și luându-și un avânt, sări și ajunsă pe celalalt țerm pe pânțec și se prinsă de erburî să nu cază înapoi.

— Apoi, doamne, dacă n'ai voit să-mi ajuți nici n'a fost de lipsă! — bombăni Cula încercând să se ridice în picioare, dar iarba se rupsă și Cula lunecă în apă.

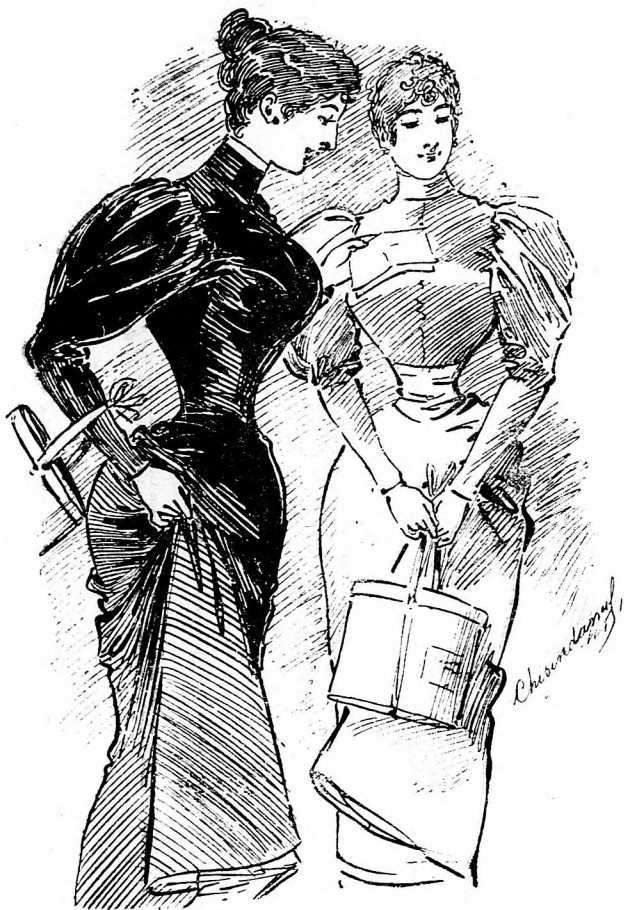
— Bre, bre, doamne! — zisë Cula măhnit eșind cu greū din părău — cum te-ai schimbat! Nici gluma n'o maî înțelegi!

L'a înțeles.

Medicul (cătrec servitorul seă): — D-ta suferi de nervozitate și încă în grad mare. Trebuie să te ferești dară de tot felii de beuturi spirituoase. Maî ales de cognac...

Servitorul: — Cognac e dară în sticla de pe șifon?

Amor vecinic.

— Și ți-a declarat dară amor? Ți-a vorbit frumos?
 — Și încă ce frumos.
 — Ți-a zis poate că te va iubi până va lumina soarele, până nu se vor stinge stelele de pe cer, până — — —?
 — O, mî-a zis și mai mult! Mă va iubi până va dura războiul din Africa sudică!

O noi femei . . .

Cine-va vine în urma mea.

Aud bine cum încearcă să țină pași cu mine; mă urmărește de mă întorc în stînga, de mă întorc în dreapta. Nu poate fi mai înapoi de trei pași. Dacă trecem sub un felinar, umbrele noastre se lovesc, cresc împreună, împreună devin mai palide și dispar împreună. Îmi pare ca și cum aș simți cum îmi calcă pe umbră, când sîntem încă înaintea felinarului. Știu că-î numai închipuire, dar groaza ce mî-o deșteaptă închipuirea asta, e mai mare decât logica.

Dacă ar fi vr'un cunoscut, deja de mult m'ar fi agrăit. Dar ce cunoscut ași și putea avea într'un oraș străin?

Poate e unul care caută vr'o aventură. Crede poate că și-a dat de obiectul dorit, și în pașii mei grăbiți nu vede alta decât cochetărie, momire. Știu că ar fi d'ajuns să mă întorc și să-l privesc rece ca să scap de el . . . dar n'o fac. De ce? N'o știu. De ași merge mai încet, lăsându-l să treacă înainte? Dar poate și el și-ar aco-

moda pașii după ai mei și ar zări în pro cedura mea un fel de avans . . . Nu, trebuie să grăbesc. Dar mai tare ca acum nu pot. Abia mai resflu.

Și pașii se aud mereu în urma mea. Nu vede nime cât sufer? Nime nu mă scapă de acest urmăritor? Așa singură mă simt în orașul ăsta mare, necunoscut.

Ca ursita vine necunoscutul după mine Ursita — moartea — de care nu poți scăpa. Simt în mine o amorțire. Dacă ași cădea acum, dacă picioarele nu m'ar mai duce. Nu, înainte, înainte!

Strada se împoporează. Scăparea se apropie. E și vremea. Abia mai pot. Nervii îmi sînt încordați până la extrem . . . D'odată se schimbă sunetul pașilor . . . devine tot mai slab, tot mai slab, până se pierde într'o ulicioară. Inima-mi bate mai viu. Merg mai încet. Resflu mai ușurată. Har domnului! Har — —

Mî-o gîndesc numai și ascult cu încordare înapoi, desamăgită că nu mai aud șgomotul ritmic de mai nainte. Era un fel de însoțire, un fel de compliment la adresa personalității mele, — închipuită, ce sînt!

Și-acum ochii mi se împle de lacrimi. A fost un străin care-și vedea de drumul *seu* și nici habar n'avea de mine . . .

Îmi duc batista la ochi . . .

Leontina.

Anecdote moderne.

I.

Isaac Mondstrahl voia să-și cumpere o cujmă. Întră dară la un suciu și-î ceru să-î arete mai multe cujme.

Una îi plăcu.

— Cât costă aceasta? — întrebă de suciu.

— 50 de coroane.

— 50 de coroane? — repetă Mondstrahl. — Bani mulți, dar nu-mi pasă. Am să iaș cujma, dar observ că banii numai luna viitoare ți-î pot plăti.

— Luna viitoare? Hîm! — făcu suciul.

— N'aibî teamă! — îl încuraja Mondstrahl. — Am să-ți plătesc banii! De altminterî stă bun pentru mine Isidor Kälbermagen.

— Cine, Isidor Kälbermagen? O, acela nu-î chizeș d'ajuns.

— Nu-î chizeș d'ajuns? Știi, *pentru acela stău eă bun!*

II.

Rusia și Iaponia se ciocniră în apărarea intereselor lor.

— Ferește-te de mine, — îi zise Rusia — căci o vei păți.

— Nu mî-e teamă! Anglia stă la spatele meu.

— Eî, ce-î astăzi Anglia?

— Anglia e o țară puternică, când *eă sînt aliată cu ea!* — răspuse Iaponia mândră.

Galant.

— Și ți-a plăcut dară cântecul meu, domnule locotenent?

— O, dragă domnișoară, vocea d-tale și când vorbești e muzică pentru urechile mele.

Flegmatic.

Nevasta (căt-re bărbatul ei): — A! asta-î frumos!
Te prînd cum sărușî servitoarea! Sint mută de — — —

Bărbatul: — Barêm de-ai rêmănea-o!

Tată iubitor.

— Ce faci colo, vecine?

— Iacă fac și eû un coperiș de scânduri pentru
fântână. Erî mî-a căzut băiatul în ea. Mî-e teamă să nu
cază acum azi-măne vr'un vișel!

Prevenitor.

Cărțașul (căt-re birtaș): Domnule birtaș!

Birtașul: Mě rog?

Cărțașul: Sint în încurcală mare. Mî-am perdut
toșî baniî și afară de aceea și o grămadă de chibrite,
carî toate numără câte o coroană. Nu mî-ai putea ajuta
din încurcală?

Birtașul: Cu plăcere! Poștește — încă o cutie de
chibrite!

Monstronomie.

— O scrisoare de dragoste. —

«Ilustră D-șoară!!»

Prin umilita mea scrisoare îndrăsnesc a vă scrie vr'o câte-va cuvinte, cărî se refer D-voastă din partea mea, și să nu vă supărați pe mine pentru aceste cuvinte, nici să nu mă luați în nume de reu, căci atunci ma'r cuprinde un sentiment de neplăcere și mi s'ar delătura cel just și cel de plăcere și bine să vă convingeți «D-șoară dragă» și bine să vă orientați peste aceste cuvinte și vă rog să binevoiți a le lua în considerare, dar să nu le luați în deșert și vă rog a-mi da un rezultat cât se poate de bun.

Și mai departe «D-șoară dragă», eu cred că mi-ar fi posibil să mă exprim D-voastă cu câte-va cuvinte și vreați la tot cazul a mă observa pe mine însu-mi și să vă spun că ce idei am eu despre D-voastă, căci dacă nu vă voi spune eu, apoi totuși D-voastă nu mă puteți observa și nu mă puteți înțelege, că ce nisuiță am eu și de aceea apoi vă rog, «D-șoară dragă», să fiți cu atențiune la nisuița ce-o am eu mai demult pentru D-voastă și o poșed în continuu și vă rog dela inimă să nu-mi ofensați cuvintele aceste și tocmai vreați să mă recomand D-voastă mai pe larg precum urmează: n'am frați, n'am surori, și averea întregă mi-o încredințează părinții mie, adevă de acum încolo eu să o poșed pe numele meu; — nu pot să mă laud, căci mi-ar șede reu, ci vă spun numai ce e drept și anume: nu sunt avut, nici sêrac, dar totuși pe seama mea poșed destul pământ arător și fênaț, de nici nu comit la averea nimênuî; mai departe poșed o câmară bună, toată din lemn de trăsîn și casa în care am crescut și o casă nouă din lemn de brad; tăiată în firez cu 2 odăi și care încă nu e gata de tot până la primăvară, — nu voi să mă întind mai departe cu posesiunile mele, ci vă voi scrie altceva ce ar fi mai necesar și anume un lucru foarte important.

Mai departe, «D-șoară dragă», cutez a mă exprima D-voastă cu câte-va cuvinte foarte importante, care le veți ceti acum rînd pe rînd cum urmează și anume: eu n'am pe lume nici o persoană de secul feminin să-mi fie așa de plăcută și de dragă ca D-voastă, fie cine ar fi, și atâta dor m'a cuprins după D-voastă de-mi es din fire, serios! însă astfel de dor și amor n'am pătimit de când ezist eu pe acest univers și atâta nisuiță am spre D-voastă de m-i imposibil să vă explic.

Deci dorul meu despre D-voastă în special rezultă parte din reminșcente, parte din imaginațiune. Relațiunile inimei mele cu o asemenea persoană care în *eminenție absolut pură* mi-e plăcută, (persoana despre care e vorbă sunteți D-voastă) fiind întrerupte relațiunile inimei mele prin absență, prin depărtare, se înțelege că din întreruperea aceea nu poate să rezulte în mine altceva, decât o stare de nedumerire, o stare deprimătoare pentru spiritul meu. Mai departe dorul

meu despre D-voastă rezultând atât din imaginațiune cât și din reminșcente, nu conzistă dintr'alt ceva decât din niște visuri fericite despre un viitor mai bun față de starea mea actuală acum nemulțămitoare. Puterea imaginațiunei mele despre D-voastă poate să mă pună în starea fericită ce eu o doresc, într'o astfel de lumină, încât eu să fiu convins despre D-voastă în realitate, așa zicînd, ca și cum v'ași vedea inaintea mea.

Deci vă puteți orienta și convinge, «D-șoară dragă», că în aceste cazuri dorul meu s'a transformat și se transformă în continuu într'o *dușoșie foarte admirabilă* și aflându-mă în dispoșiția aceasta spirituală sunt foarte inundat de-o grupă mare de sentimente plăcute, ce-mi procură o fericire aproape *indentică* cu cea din starea mea dorită: *Ce nu-mi este cunoscut, nu doresc*, sau pe latinie «*ignoti nulla cupido!*»

Deci dară, mă rog, scopul meu este lucrul cel mai final, iară mijlocul e faptul ce duce la scop — — — și am un *dor foarte important* și vă rog să binevoiți a lua parte și D-voastă la scopul ce-l poșed eu și mijlocul care se referă la scop, căci numai atunci mă pot asigura mai bine, dacă și D-voastă voiți cea ce voiesc eu, deci cunoscuta frază: «*Voiește și veți putea*».

«*Să nu alegi, că culegi*» și dacă nu veți voi și nu vă veți interesa la aceea ce voiesc eu, și nu sunteți dispusă a vă supune voinței mele, apoi desigur voința mea în asemenea cazuri se oprește la alegerea mijloacelor și nu poate ajunge la scopul prefipt, apoi desigur voința mea rêsănăne așa zicînd un *propus (nex) neesecutat*.

Deci dară precum vedeți, «D-șoară dragă», sentimentul meu este just și nu fals și acest sentiment just-moral este, că nu-mi permite să mă degrad sub demnitatea altora, dar nici să mă înalț dejosind pe alții. Și eu așa cred, «Ilustră D-șoară», că și în spiritul D-voastă ezistă acest fel de sentiment și ar fi păcat să mă desprețuiți pe mine când eu vă prețuiesc atât de mult și de cu drag, de nu vă pot explica această dispoșiție spirituală atât de durabilă și importantă! — Serios!!

Deci dară din cele ce preced vă este posibil să înțelegeți că pasiunile mele ori cât s'ar părea de neadevurate și altele de *imposante*, fiind peste tot contrare libertății voinței mele, nu pot fi considerate altcum, decât sunt numai niște stări psihice abnorme, nesănătoase față de spiritul meu.

«Ilustră D-șoară!» Mai îndrăsnesc încă odată cătră D-voastă a spune, că eu atâta m'am amorisat în D-voastă încât mi-e teamă că voi pica în stare abnormală și până acum n'am știut nici n'am suferit așa dragoste mare spre nimenea ca acum spre D-voastă. Serios, zeu serios, tare serios!

Și să nu-mi ajute D zeu de voi avea eu pe cineva mai drag inaintea ochilor mei decât pe D-ta, să fie cine ar fi, fie fată de baron, grof etc. și să aibă câtă avere ne mai pomenită, eu totuși nu m'ași interesa de acele așa mult, ca cum m'ași interesa de D-voaste;

vorbă să fie, îmi place fiziognomia D-tale, mie nu-mi trăbă absolut nimic avere, nici bani, numai D-ta, și să-mi zică cineva cătră mine: «Noa, da cum vreai, să-ți dau vagonul acesta plin de aur, orî vreai să ia de soție d-șoara asta?», eu atunci desigur aș prețui aurul acela de nimica înaintea D-tale și desigur te-aș prețui pe D-ta cu mult mai prețioasă decât vagonul acela plin de aur. Serios! serios! serios!

Și așa să-mi ajute D-zeu mie numai precum îți vorbesc D-tale; de-ți voi vorbi în batjocură să nu-mi ajute D-zeu, iar de voi vorbi serios și adevărat atunci să-mi ajute D-zeu la ce mi-am făcut planul și propunerea. Amin.

Și mai departe în general zis să nu-mi luați acest principiu în deșert, nice în nume de reu, căci atunci ar fi păcat înaintea lui D-zeu. Și să binevoiți, «D-șoară dragă», să admiteți aceste veselitoare și curioase cuvinte și vă rog ca aceste cuvinte ce vi le exprim eu să fie cu totul tot secrete, căci numai între două persoane există secretul, dar dacă știu mai mulți, acela nu mai este secret.

Și mai departe te rog, «D-șoară dragă», să-mi răspundeți cuvintelor mele cât de puțin, numai să fie cu rezultat bun că știți D-ta prea bine că d. e. dacă te supui la examenul de calificare și după ce se termină examenul, apoi aștepti rezultatul și dacă vezi că ți-a succes examenul te foarte îmbucuri, iar dacă nu ți-a succes, apoi desigur te superi tare, apoi mai urmează și rușinea, apoi vezi, »D-șoară dragă», așa is eu

acuma, aștept și eu prin urmare un rezultat bun dela D-ta și de nu vei voi să-mi dai rezultatul mult dorit, care-l pretind atât de mult dela D-ta, apoi zic zeu că mă voi supăra foarte mult și voi deveni într'o stare abnormală spirituală și corporală.

Și mai departe vin a-ți face cunoscut, cumcă am voie să vin odată la D-ta în vizită, dacă ar fi posibil din partea D-tale, căci dintr'a mea parte e posibil, se înțelege când vom avea timp liber, și se binevoiesți ergo și D-ta a veni la noi și să nu-ți fie rușine de mine; și sperez că veți admite aceea ce v'am spus, adecă v'am scris.

Și totodată vă rog încă ceva și anume: când aveți timp liber ași veni la D-ta, ca să-mi esplic unele lucruri la cari D-ta te pricepi mai bine. — Și mai departe, «D-șoară dragă», îți trimit miile de salutări, întru mulți ani să trăiești cu pace și sănătate, așisderea și eu cu D-ta împreună. Amin.

Deci cu aceste dulci și inveselitoare cuvinte închei și ne mai având ce mai scrie, rămân de bine al D-tale bun amic, «așa să-mi ajute D-zeu!»

N. Zurgalau.
stud. pedagogic.

N. B. Aștept răspuns cât se poate de iute.

N. Z.

Nu-l lasă conștiința.

— Cum, nu mai există institutul d-tale de mijlocire de căsătorii?

— Nu, m'am lăsat de lucrul ăsta.

— Și de ce?

— De, de când m'am căsătorit nu mă mai lasă conștiința să-l sfătuiesc pe cineva să se însoare.

În lunile de miere.

— În urmă te-ai trezit, draga mea. Te-am sărutat de 5 ori până te-am putut trezi.

— Numai de 4 ori, dragă bărbate, numai de 4 ori.

Cu putință.

Văduva (la sicriul bărbatului ei, privind cununile de flori): — O, cât n'ar da sormanul meu bărbat dacă ar putea vedea cununile aceste frumoase!

DEDUCȚIE BUNĂ.

— Doftorița trebuie că are dantură nouă.

— De unde o deduci, dragă?

— Erî când am trecut pe sub fereștile ei am auzit-o risând cu hohot.

O conversație de bal.

— Dela concertul din Oradea-Mare. —

— O, să nu te prea încrezi în aplauzele publicului! Aplauzele aceste numai în parte sînt dătătoare de ton. O critică imparțială numai condiționat poate să fiină seamă de aprobarea unui public compus mare parte din cunoscuții, prietenii și rudeniile diletantelor și diletanților...

— Între marginile acestei restricțiuni însă...?

— ... e manifestarea interesului ce-l poartă față de mișcările noastre culturale.

— Bine, dar ce său cine-î atunci dătător de ton? Când și unde se manifestă atunci adevărata părere despre reușita sării?

— Când? Acum. Unde? Aici. Da, acum aici în deosebitele unghiiuri ale salei. Părerea adevărată o formează rezultatul ce l'ai dobândi din adaugarea șoaptelor schimbate în dosul unui evantai, în vârtejul unui vals, în pauza dintre două figurî de cadril. Numai de le-ai și aduna! D'ar fi cu puțință șă așezi în dosul fiecărei părrechî câte un fonograf, brr! ai încremeni altă zi de adevărata părere a publicului.

— Și rapoartele din ziare?

— O, rapoartele! Ele cad sub alt punct de vedere. De vreai să știi ce-î adevărul în ele, trebuie să cunoști geneza lor. La aceste rapoarte de obicei aũ conlucrat priviri dragi, zimbete amăgitoare, vorbe dulci și străngerî calde de mână din partea diletantelor, țigarete, păhare de bere și altele de soiul ăsta din partea diletanților.

— Știi, m'ai făcut curioasă să-ți aud părerea. Î-mi vei face pe voie?

— Cu plăcere. Pun însă condiția, că vei fi coniventă și nu-mi vei lua în nume de reu sinceritatea. Să raportăm însă amendoi. Îmi permiți să te rog să faci începutul?

— Teatrul. Cântăreața. Are o voce plăcută și melodioasă. Mai ales cântecul de dor a plăcut în deosebi. Fetița încă tînără, e o cântăreața mult promițtoare. — Și-acum d-ta.

— Voce plăcută. Îi lipsește însă școala, disciplina. Ar fi pagubă să n'o cultive — —

— Ah! Încep a crede că raportorii aũ să lupte cu zimbete dragi, vorbe dulci — —

— ... da, ar fi pagubă să n'o cultive. Pagubă — pentru ascultătorî. Ești acum îndestulită? Mai departe.

— Și celealalte debutante s'aũ achitat de rolurile lor spre îndestulirea generală. Aũ escelat prin jocul firesc, nesilit.

— Femeile pe scenă «nu» joacă. Teatru joacă numai în viața reală.

— Ficiorul boieresc a fost jucat de un tînăr isteț, recunoscut talent comic...

— ... din care talent comic astăzi însă am văzut numai comicul.

— Rolul lui moș Sandu încă a fost predat bine. Ce-î drept am văzut o predare și mai — —

— ... și mai rea. — Dar acum să schimbăm rolurile, căci am ajuns la dans. — Încep: Petrecerea în sine a reușit peste așteptări — —

— ... de slab. — Ești îndestulit cu eleva d-tale?

— Peste măsură. Continuă: Comitetul aranjator a și făcut totul ce i-a fost cu puțință — —

— ... ca damele să n'aibă la garderobă nici un ajutor, să fie silite a întra în sală conduse de ai lor, ca în sală nu numai părechile să danseze ci și pravul, ca — —

— O, mă rog, ești încă numai elevă, și vreai deja să fii profesoară... Crezi poate că asta e părerea generală? Crezi că așa judecă spre pildă și fetița ce se uită colo galeșă la vătavul călușerilor, său tînărul ce dansează aici cu «Florica», bruneta aceea căreia îi face cu atâta succes curte oficerul acela, său tînărul acela înalt care tocmai acum s'a plecat spre urechia dansatoarei sale să i șoptiască ceva, său mignona drăguță ce-și petrece colo cu beiușanul ăla înalt și în urmă fetița sveltă ce trece pe dinaintea noastră de brațul poietului aceluia?...

— Dar n'o să fie de părerea mea blondina din dreapta noastră, care a venit din depărtare ca să nu danseze aproape de loc, său străinul acela de lîngă ușa de care nime n'a întreat ce vrea și nici un i s'a îmbiat nime să-l introducă la dame, bruneta din fața noastră, nevasta tînără de dincolo, surorile acele și...

— Mă vei primi de acum d-ta de elev? Nici dacă o să te rog frumos?

— Nu e scopul unei petreceri ca trei-patru fete să-și petreacă minunat de bine, și restul minunat de reu... E asta vina aranjierilor — — — Scuză, mi se pare că tînărul acela vine la mine. Vom continua de altă dată. La revedere.

— La revedere.

—/.

Tîrg.

Tenoristul: — 20 de coroane daũ pentru inelul acesta. Vorba din urmă.

Comerciantul: — Fie, dar mai dă-mi pe d'asupra un mic cântec.

Băiat bun.

— A murit dară sërmanul Vasilache? Pagubă de el. A fost băiat atît de bun.

— Așa zeu! N'a avut nici un dușman.

— Și de ce a murit?

— L'aũ omorît cu prilejul unei bătaî.

Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, căsătorie, femeii și altele. —

— Femeia e o enigmă, care așteaptă totdeauna mai mulți deslegători.

*

— Dacă îl ții pe cine-va de prost, de obicei e și mai prost decât îl ții.

*

— Mulți critici sînt ca vitele: își pasc cu satisfacție vedită iarba, dar cu florile nu știu face alta decât să le calce în picioare.

*

— Femeile urmează mai strict zicala vechie: «Nosce te ipsum»: stau ziua întreagă înaintea oglinzii.

*

— Amorul e o școală ciudată! Cum nu, când îmblînd în această școală de multe ori și cei mai înțelepți bărbați — nebunesc!

Servitoarele de azi.

Doctorul Chihlimbar își perduse acul de cravată. Nu era cine știe ce juvaier scump, dar Chihlimbar nu l'ar fi dat pentru mult, fiind o moștenire dela tatăl său.

Publică prin toate foile anunțuri în cari promitea celui care îi va readuce acul o răsplată aproape mai mare decât prețul acului, dar înzădar. Acul rămasă pierdut. Își sdobia sërmanul doctor capul unde l'a putut pierde, când d'odată îi veni ceva în minte. Săptămîna trecută fusese invitat la o tîneră văduvă și acum își aduse aminte că aici și-a și îndreptat odată cravata, ma își aduse aminte că ar fi auzit cu acest prilej și sgomotul căderii unui obiect mic.

— Desigur l'am pierdut acolo! — își zise drept concluzie. — Dar cum să mă duc acuma, cum să-l cer? Dacă l'ar fi găsit ar fi dat cuiva de știre! — rațiocina mai departe.

În urmă se hotărî să meargă. Sosi la văduva și cerîndu-i scuzele îi spusă de ce venise.

— Mario! -- zise doamna către servitoarea care intrasă la clopoșitul doamnei -- N'ai găsit săptămîna trecută când a fost domnul doctor la noi la cină un ac de cravată?

— Feri doamne!

— Gîndește-te bine, Mario! Nu cumva să te prind cu minciuna.

Servitoarea începu să plîngă.

Doctorul Chihlimbar se simția foarte genat.

— O, nu trag la îndoială omenia servitoarei

d-tale, cred că spune adevărul, dar oare n'a ajuns acul meu în gunoiul măturat din odaie?

— E cu puțință! — observă doamna. — Dar ce vrei acum la 8 zile? Unde va fi acum gunoiul? Dacă --

— Numai de atîta e vorbă? — o întrerupsă servitoarea veselă. — *Gunoiul e încă aici*, — și ridicînd covorul în grămada de gunoî găsi și acul.

La țară.

Musteriul (furios către barbier): — Bine, dar n'ai observat că m'ai scos un dinte sănătos?

Barbierul (triumfător): — Vezi? Și spuneaî că n'o să fiu în stare să scot nici dintele care să clătina!

Marca.

Țăranul (către ficiorul său, la cină): — Ce, n'ai mâncat încă d'ajuns George?

George: — Nu, nu mă doare încă burta.

Nu se miră.

Tatăl (către fiul său care șede înaintea fereștii deschise): — Bine, Ghiță, dacă șezi mereu înaintea fereștii deschise să nu te miri că recești!

Ghiță: — Nicî nu mă mir, dragă tată.

Prietenele.

— Știi, dragă, că mirele Elvirei pare a fi om prost?

— O draga mea, mirele alteia totdeauna e prost.

Telefonul Vulturului.

— Legat cu Beiușul. —

- Hallo!
- Hallo! Aici centrala. Colo?
- Vulturul din Oradea-Mare.
- Ce dorește?
- Încopciare telefonică cu Beiușul.
- Care punct?
- Casina română.

(Încopciarea se face. La început se aude numai un sgomot indistinct de voci; strigăte și vociferări. În urmă se face liniște și discuția despre balul casinei române se poate continua).

Membrul I: Binye, binye, nu-î vorbă, noi nye ținyem gye democrați mari și nye mândrim în tăt locu c'am eșit gyin opincă dar gy'acea lucru ăsta tăt nu poatye merge. Auzi mă, să invite la balul nost și frizerița care la bal a făcut la fetyele noastre frufuu. Întreb acum gye-î la loc ca spre pildă fata mea să joace tăt la acela bal și tăt la aia Argyilana la care joacă și frizerița ei? Binye, zic eū, dar fata mea nu gye aceia s'o dus acolo. Locul frizeriței a fost la gye gardirob.

Membrul II: Să-mi dați, domnilor, voie să vē espun starea lucrului ca și aceia cari n'au luat parte la bal să-și poată spune mai apoi părerile. Ca la ori ce bal așa și la balul din ăst an al Casinei s'a angajat pe seama damelor o frizeriță. Frizerița și-a și ocupat locul și și-a îndeplinit chēmarea conștiincios. Odată însă, iată numai, cine dansează Ardeleana mai cu foc? Frizerița. Se prōduce sgomot. Se formează grupuri. Mamele își rechiamă fetele, până în urmă dintre aranjierul-maiordom își ia inima în dinți și-l îndrumă pe dansatorul frizeriței și pe frizerița să încete. Dansatorul își conduce dama lingă garderobă, își ia apoi paltonul și-o șterge acasă. Frizerița însă se duce la alt aranjier și se plânge de afrontul suferit și acest aranjier o cere la joc — — —

Voci: Să-î auzim numele! Numește-l!

Membrul II. (continuând): Și dansează cu ea mereūl mereū, o tură, două ture, trei ture, patru, cinci.

Voci: Hoho!... Să-î auzim numele!...

Președintele (casinei): Liniște, domnilor, liniște.

Membrul II. ... șese ture, șapte ture.

Voci:... opt ture... nouă... zece...

Membrul II. — unsprezece ture, douesprezece, treisprezece și așa mai departe până către dimineață...

Președintele (fostului bal): — Mă rog de cuvint! Domnule prezident, mă rog de cuvint! Chestie personală.

Voci: — Să auzim!!

Președintele (fostului bal): — Am auzit aici esprimată mai de multe ori dorința să se numiască aranjierul care a dansat la balul casinei cu frizerița. Ca președintele comitetului care a aranjat acest bal, mă simt îndatorat să vē dau lămurirea cerută. Aranjierul acela a fost..., a fost..., am fost — eū!

Toți: — Ah!

Preș. (fost. bal): — Da, am fost eū!

Voci: — Bravo Bocu!... Și ce-aū zis la asta ceilalți aranjieri?... Cu o frizeriță! Bravație, Bocu!

Preș. (fost. bal): — Bine, domnilor, stați și ascultați și-apoi judecați. Ce era să fac? Frizeriță încoaci, frizeriță încolo, dar sînt momente când ai lipsă și de ele. Bine, am avut și noi lipsă de ea, mai de multe ori, conta ni s'a urcat... și-acum o îndrumă să ese din sală și ea vine la mine, tocmai la mine și se uită la mine cu niște ochi încât eram sigur că dacă nu-î dau satisfacție sdrobotoare, mâne vine și-mi abzice credi — —

(Nu se mai aude nimic.)

— Hallo!

— Hallo! Aici centrala. Acolo?

— Vulturul. De ce-ați întrerupt legătura cu Beiușul?

— Aū trecut cele cinci minute.

— Merci!

C.

Spirit de curățenie.

Strul: — Fiecare an mă scald de două ori. De-î de lipsă, de nu-î de lipsă!

Partea serioasă.

BIBLIOGRAFIE.

(În rubrica asta vom lua notiță de toate cărțile ce ne vor sosi la redacție în 2 exemplare, anunțându-le apariția și însoțindu-le eventual de recenziuni).

Aū intrat:

Moș Călin. — Numărul 1 din Biblioteca «Poporul Român». O nūvelă scrisă pentru țărani cărțurari. Prețul 20 de bani.

*

O fată de Tarabostos — de *Tit Chitul*. Tomul II. 8°, 268 pag. Prețul celor 2 tomuri e 3 coroane. — A apărut în editura tipografiei diecesane din Gherla.

*

Tot acolo a apărut: **Ajutorul prim** (în cazuri de nenorociri și boale repentine) scris de Dr. *Fulian Chitul*. — 8°, 184 pag. — Prețul 1 coroană.

La Administrația acestui ziar se află de vîndare:

«**Almanacul Vulturului**»

partea I.

Prețul, spedit franco . . . . . 3 cor.

I. I. **Sceopul: «Pribeag»**

Prețul, spedit franco . . . . . 1 cor. 50 b.

Posta Redacției

B—b. Ne întrebî pe care față a hîrtiei e mai bine să scrii; pe fața stîngă sau dreapta? — Cel care e în stare să întrebe așa cuminte va face mai bine să nu scrie *nicî pe una*.

Beiuși. Mulțumite. O să apară cât de curînd și celealalte.

Unui poet. Primăvara încă nici n'a sosit bine și ne și inundați cu un coș întreg de versuri de primăvară. Nu le publicăm, căci nî-e teamă nu cumva să se sparie biata primăvară.

E. L. A. Poezia d-tale începe:

Nu ne-ai putea descoperi pe unde ai obicei să te plimbi? Și nouă ne-ar plăcea să vedem astfel de părechî.

E noapte ntunecoasă . . .
O spune-ți ce să cântî?

După ce am citit poezia, în privința răspunsului nostru nu mai are loc nici umbră de indoială: Ce să cântî? *Nimic*.

Omer. Îți credem cu plăcere că ai o mulțime de idei de glume, numai ne-ar plăcea să știm ale cui sînt aceste idei . . . Ale d-tale desigur nu!

Lionel. Îarăși un vraf întreg de «*prime încercări*». Nu numai d-tale îți sună asta, ci și la o mulțime de alți «primi-încercători». Vă rugăm frumos da-ți-ne crezîmînt cînd vă asigurăm sincer că *așteptăm bucuros*. Nu vă grăbiți dară cu *primele* încercări.

Alax. De mult n'am mai primit nici un șir. Poate ești ocupat cu «volumul ce se află în pregătire»? Salve!

Poet. Aici ți-e poezia:

Plimbare.

Orî în care parte
Caut'a mea privire,
Pretutîndenî vîd părechî dragî
Șoptînd de iubire.

George. ? De ce nu mai dai nici un semn de viață? Salutări cordiale.

Mac. Ne-ai trimis trei schițe umoristice în speranța că «nu ne veî cauza prin ele neplăcere». Am citit schițele și am aflat că speranța d-tale — durere! — nu s'a împlînit.

„ARBORELE VERDE.”

Îmi iaî voia a aduce la cunoștința on. public român din loc și jur că începînd cu 15 nov. n. cafeneaua la «Arborele verde» a trecut în proprietatea mea. O pracsă conștîncioasă de 15 anî prin cele dintîi cafenele din loc și capitală, mă îndreptățește a susține că on. public român va găsi în cafeneaua mea așa serviciu prompt ca în nici o altă cafenea din loc. La dispoziția publicului staî toate foile din loc și **5 foi românești**. Sperînd că on. public va onora «*vechiul cuib al Românilor*» cu prezența sa și d'acum înainte semnez cu deos. stimă

IOSIF S. ROTH.

În atențiunea on. public român se
recomandă:

OTELUL „CENTRAL”
din Orăștie.

Cel mai bun și curat otel în Orăștie (Szászváros), cu odăi elegante.

Arendator: d-nul IOAN MELITSKA, om conștîncios și de cinste, a căruî țîntă nu este alta, decât ca pasagerii să fie *pe deplin mulțumiți* cu servițul, curățenia odăilor și prețul lor.

➔ În otel restaurant și cafenea elegantă. ➔

Mîncări gustoase, vinuri escelente, bere pururea proaspetă, prețuri moderate și serviț prompt.

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. octombrie n. 1902.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.					Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.				
		Accel.	Person.	Mixt.		Accel.	Person.	Mixt.	
Cluj	pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	—	—	—	
Huedin	»	12 20	1 44	8 37	7 54	—	—	—	
Ciucea	»	12 52	2 15	9 19	8 37	3 25	—	—	
Bucea	»	—	—	9 33	8 51	4 27	—	—	
Bratca	»	—	—	9 50	9 10	4 51	—	—	
Vad	»	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	—	—	
Alesd	»	† 1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	—	—	
Teleagd	»	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	—	—	
F.-Oșorheiü	»	—	—	11 01	10 27	6 49	—	—	
Valența	»	2 25	—	11 10	10 37	7 02	—	—	
Oradea-Mare	oseșce	2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	—	—	
Oradea-Mare	pleacă	2 38	4 10	11 36	11 04	2 22	—	—	
Bihar-Püspök	»	—	—	11 47	11 14	2 36	—	—	
Bors	»	—	—	11 50	11 22	2 47	—	—	
M.-Keresztes	»	—	—	12 03	11 37	3 12	—	—	
M.-Peterd	»	—	—	12 15	11 50	3 38	—	—	
B.-Ujfalu	»	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	—	—	
Sáp	»	—	—	12 47	12 28	4 39	—	—	
Báránd	»	—	—	1 01	12 42	5 01	—	—	
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 34	1 19	5 17	—	—	
Szolnok	»	5 39	7 32	3 35	3 37	—	—	—	
Nagy-Káta	»	6 34	8 28	4 45	5 07	—	—	—	
Budapesta	soseșce	7 50	9 40	6 20	7 10	—	—	—	
Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	—	—	—	
Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	—	—	—	
Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	—	—	—	
P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	4 54	—	—	
Báránd	»	—	—	12 07	2 12	5 17	—	—	
Sáp	»	—	—	12 24	2 27	5 38	—	—	
B.-Ujfalu	»	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04	—	—	
M.-Peterd	»	—	—	1 —	3 —	6 21	—	—	
M.-Keresztes	»	—	—	1 14	3 12	6 37	—	—	
Bors	»	—	—	1 28	3 25	6 56	—	—	
Bihar-Püspöki	»	—	—	1 36	3 32	7 —	—	—	
Oradea-Mare	soseșce	2 11	11 56	1 48	3 42	7 16	—	—	
Oradea-Mare	pleacă	2 18	12 16	2 06	3 58	12 25	—	—	
Velența	»	2 25	—	2 30	4 05	—	—	—	
F.-Oșorheiü	»	—	—	2 41	4 16	—	—	—	
Teleagd	»	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48	—	—	
Alesd	»	† 3 04	†1 02	3 21	4 56	—	—	—	
Vad	»	3 26	1 26	3 45	5 20	—	—	—	
Bratca	»	—	—	4 06	5 43	—	—	—	
Bucea	»	—	—	4 27	6 06	—	—	—	
Ciucea	»	4 16	2 16	4 52	6 31	3 49	—	—	
Huedin	»	4 52	2 49	5 32	7 16	—	—	—	
Cluj	soseșce	5 55	3 50	6 59	8 33	7 04	—	—	

Oradea are, — Beinș, — Vașcou.

		Mixt.	Person.
Oradea-Mare	pleacă	5 35	2 40
Felix	»	—	3 13
Cordău	»	6 26	3 27
Drăgești	»	7 55	4 45
Ceica	»	8 12	†5 00
Somșașag-Rogoz	»	9 02	5 47
Hollod	»	9 15	5 58
Ginta	»	9 29	6 11
Șoim	»	9 55	6 36
Borz	»	†10 10	† 6 50
B.-Ujlak	»	10 22	7 01
Șonciuș	»	†10 35	† 7 13
Beinș	»	11 21	7 47
Sudrici	»	11 44	8 09
Lunca-Băița	»	12 13	† 8 21
Vașcou	soseșce	12 29	8 49

Vașcou. — Beinș, — Oradea-Mare.

		Person.	Mixt.
Vașcou	pleacă	4 —	2 55
Lunca-Baița	»	† 4 12	†3 08
Sudrici	»	4 30	3 37
Beinș	»	5 07	4 16
Șonciuș	»	† 5 28	†4 38
B.-Ujlak	»	5 40	†4 51
Borz	»	† 5 49	†5 01
Șoim	»	6 05	5 22
Ginta	»	6 26	†5 42
Hollod	»	7 01	6 —
Somșașag-Rogoz	»	7 31	6 28
Ceica	»	†7 27	† 7 08
Drăgești	»	7 56	7 33
Cordău	»	8 57	† 8 36
Felix	»	9 10	† 8 49
Oradea-Mare	soseșce	9 41	9 21

Oradea-Mare—Arad.

		Person.		
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 30	7 00
Osi	»	10 30	4 41	7 16
Less	»	10 48	5 01	7 52
Czéfa	»	11 03	5 19	8 29
Szalonta	»	11 26	†5 44	8 46
Kötegyán	»	11 46	6 05	9 15
Sarkad	»	11 57	6 17	9 37
Giula	»	12 21	7 44	10 01
Ciaba	»	2 23	7 18	4 32
Curtici	»	3 28	8 21	5 38
Arad	soseșce	3 55	8 48	6 05

Arad—Oradea-Mare.

		Person.		
Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37
Curtici	»	5 39	11 49	10 07
Ciaba	»	6 40	12 54	11 50
Giula	»	7 27	3 05	5 36
Sarkad	»	7 47	3 27	5 58
Kötegyán	»	†7 56	3 39	6 10
Salonta	»	8 28	4 10	6 47
Cefa	»	8 42	4 34	7 18
Less	»	9 04	5 —	7 51
Ósi	»	9 21	5 19	8 16
Oradea-Mare	soseșce	9 32	5 30	8 31

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de min te mineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiile, unde trenurile numai condiționat se opresc.